

[Rager.]

meget bestemt paa vort Partis Vegne, at vi ønskede en ærlig Ordning, og jeg pegede paa, at i Modsætning til de Ordninger, som havde været truffet gennem Forhandlinger og Forlig mellem Venstre og de Konservative, saa betød denne Ordning, at her skulde Rammer og Penge svare til hinanden. Ordningen af 1922 blev jo fuldkommen umulig i sin Gennemførelse, fordi de Midler, der skulde bruges til at opretholde den, ikke var til Stede, og fordi Venstre ikke havde det moralske Mod, f. Eks. i 1929, da dette var konstateret og Konservatismen krævede Midlerne tilvejebragt, at give dem, men ganske simpelt lod de i Ordningen af 1922 fastlagte Rammer forfalde.

En lignende uærlig Politik, som Konservatismen jo dengang sagde sig fri for, vil ikke blive ført nu. Derfor har vi taget den Konsekvens at sige, at da de Midler, der er stillet til Disposition, paa Grund af den uforudset hurtige tekniske Udvikling ikke slaar til, saa maa de forøges, saaledes at det Materiel, der er forudset i Forsvarsordningen fra i Fjor, ogsaa tilvejebringes, og ud fra den Opfattelse, at den Ordning, vi vedtog i Fjor, efter vort Skøn er, hvad der bør være til Stede her i Landet under en urolig international Situation, har vi ogsaa fundet det velmotiveret, at Forsvarsministeren under Henpegen paa, at Situationen nu er og desværre i nogen Tid maa forudses at være urolig, har ønsket en Fremskyndelse, saaledes at det, man har ment burde være Endemaalet af Materiel, opbygges hurtigere end oprindeligt forudsat. Dette koster, det koster først og fremmest dette, at Pengene skal skaffes til Veje paa et tidligere Tidspunkt, og det koster ogsaa, fordi Arbejdet maa forceres. Men de Midler, der da er nødvendige, anser vi det for rigtigt at stille til Disposition som en Konsekvens af den Ordning, der blev vedtaget i Fjor.

Det tredie Punkt i § 3 drejer sig om Statens Andel i Udgifterne til civil Luftværn. Hvor store disse Udgifter vil blive, kan ingen sige i Øjeblikket. Det er umuligt paa et Tidspunkt, hvor Loven, saaledes som Indenrigsministeren sidst har forelagt den, endnu ikke er vedtaget, og heller ikke i det Udvalg, hvor Forslaget behandles, har man endnu kunnet komme til en endelig Opgørelse over Omkostningerne; det vil være noget, inden man kan overse dette. Foreløbig er der dog her stillet Forslag om et saa stort Laan, at der maa blive et Beløb paa 5—7 Mill. Kr. til Raadighed til civil Luftværnsbeskyttelse. Men lad mig straks sige, at Loven om civil Luftværn vil komme til

at kræve visse uafviselige Udgifter, og hvis de bliver større, end hvad der kan blive tilovers til dem fra nærværende Lovforslag, bliver det naturligvis nødvendigt at skaffe dem paa det normale Driftsbudget.

I Forslaget er det overladt Finansministeren efter Forhandling med Finansudvalgene at bestemme, naar dette Laan skal optages, at blive enige om den rigtige Rente, den rigtige Kurs o. s. v. Men paa eet Punkt er der en Binding, idet der nemlig staar „et indenlandsk Statslaan“. Jeg ved ikke, om det er Finansministerens Hensigt i nær Fremtid at foreslaa Finansudvalgene at optage Laanet; jeg vilde tro det, og i saa Tilfælde er Forholdene paa det indenlandske Laanemarked vel ogsaa saadanne, at de byder gode Muligheder. Men Rigsdagen bliver formentlig hjemsendt inden for en Uge, og maaske varer det 14 Dage eller 3 Uger, inden Finansministeren er færdig med sine Overvejelser. Der kan nu om Stunder ske meget inden for det Tidsrum. Jeg vil spørge Finansministeren, om det egentlig er rigtigt at fastholde denne Binding til et indenlandsk Laan. Selv om vi i Dag mener, det skal være indenlandsk, saa synes jeg lige saa godt, denne Betingelse kunde stryges, saa at der blot kom til at staa „Statslaan“, særlig hvis Oppositionen ikke havde noget imod at give frie Hænder paa det Punkt.

De foreslaaede Dækningsregler kan jeg fuldt ud tiltræde.

Naar man hørte de Indlæg, der kom fra de to Oppositionsførere, havde man ikke i særlig Grad Indtryk af, at det var et Lovforslag fra Finansministeren, som forelaa til Behandling her, et Lovforslag, der gik ud paa at skaffe Midler til Bestridelse af Udgifter, som skal afholdes i Henhold til andre Love; man havde det Indtryk af disse Taler, at det var disse andre Love, man skulde diskutere. Dette synes jeg egentlig ligger helt uden for det, som er Rammen for Diskussionen i Dag, men da den højtærede Formand har tolereret denne Diskussion, gaar jeg ud fra, at ogsaa jeg maa have Lov til at gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der er faldet.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen skylder jeg Svar paa et direkte Spørgsmaal. Det ærede Medlem paastaar, at man fra radikal Side siger, at den Forsvarsordning, man har bygget op, duer ikke, naar den skal bruges. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har denne Udtalelse fra. Under Forhandlingerne om disse Forslag i Fjor anmodede jeg Gang paa Gang det ærede Medlem om Litteraturhenvisninger, men jeg fik ingen. Jeg kan